

Том Роб Смит, нова
звезда крими-романа
НАСИЉЕ ОЗНАЧАВА КО СМО

NIN

**ДРАЖА
МИХАИЛОВИЋ
ИЗМЕЂУ СУДСКЕ
РЕХАБИЛИТАЦИЈЕ
И СУДА ИСТОРИЈЕ**

ЕКСКЛУЗИВНО

САША ЈАНКОВИЋ МОЈ ОДГОВОР НА СВА ПИТАЊА О АФЕРИ „ПИШТОЉ“

Факсимили докумената
које је МУП прећутао

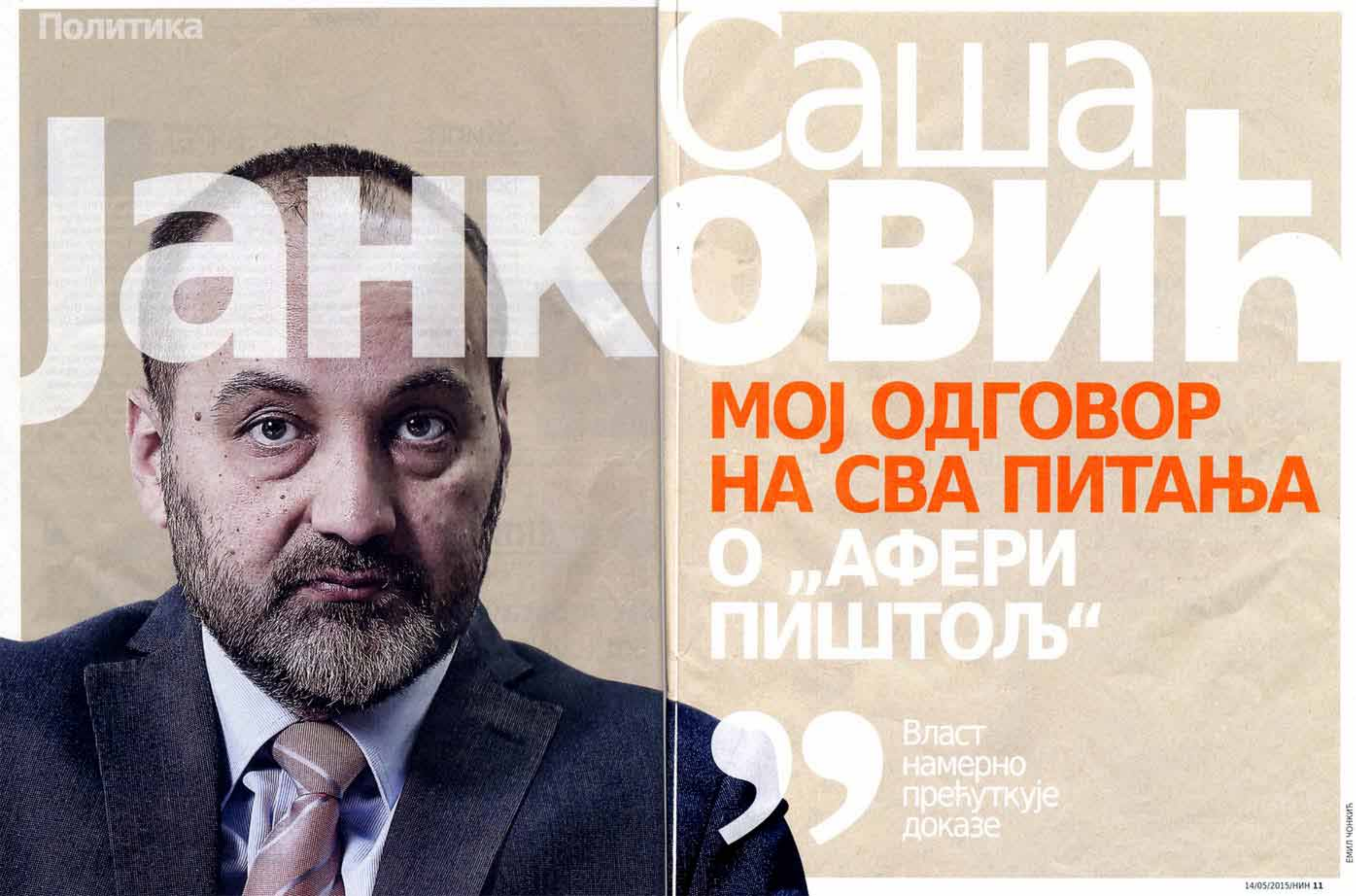
Austria 3.00 EUR
France 3.50 EUR
Belgium 3.50 EUR
Croatia 1.70 EUR

Denmark 39.00 DKK
G. Britain 2.20 GBP
Bih 3.50 KM
Greece 3.00 EUR

Netherlands 2.90 EUR
Hrvatska 20 KM
Makedonija 150.00 DEN
Germany 3.50 EUR

Norway 45.00 NOK
Slovenija 2.80 EUR
Switzerland 6.00 CHF
Sweden 60.00 SEK

www.nin.co.rs
facebook.com/ninonline
twitter.com/NedelnikNIN

Јанковић

**МОЈ ОДГОВОР
НА СВА ПИТАЊА
О „АФЕРИ
ПИШТОЉ“**

Власт
намерно
прећуткује
доказе

**БАРУТНЕ ЧЕСТИЦЕ НИКАДА НИСУ НАЂЕНЕ
НА МОЈИМ РУКАМА. НА ТРИ ОСОБЕ, МЕЂУ
КОЈИМА САМ И ЈА, НАЂЕНИ СУ ТРАГОВИ
НИТРАТА, А ЗАШТО СУ ИХ НЕКИ МЕДИЈИ
ПРЕТВОРИЛИ У „БАРУТНЕ ЧЕСТИЦЕ“
САДА ЈЕ ВЕЋ СВАКОМ ЈАСНО. КОМПЛЕТНУ
ДОКУМЕНТАЦИЈУ, КОЈУ САМ ДАО НИН-у,
ДОБИО САМ ОД МУП-а НА ПРИВАТНИ
ЗАХТЕВ. ЗАШТО ЈЕ МИНИСТАР ДР НЕБОЈША
СТЕФАНОВИЋ НИЈЕ ПОКАЗАО ЈАВНОСТИ,
ТО ЈЕ САСВИМ ДРУГО ПИТАЊЕ**

Сандра Петрушић

НАКО ЈЕ АФЕРА „ПИШТОЉ“ ИЛИ „ДА ЛИ ЈЕ САША ЈАНКОВИЋ УБИЦА“ пласирана тамо где јој је и место – у таблоидима, ово штиво се необично допало челним људима Србије. Они су заштитника грађана засули питањима на која он није желео да одговори, јер су не само задирала у приватност, већ су и подривала све институције, које су поводом тог случаја радиле и урадиле свој посао.

С ОБЗИРОМ НА ТО ДА СУ ЗВАНИЧНИЦИ ИЗ ИЗВРШНЕ ВЛАСТИ НАСТАВИЛИ упорно да понављају иста питања, НИН је управо од Јанковића затражио одговоре на њих. У другачијим околностима, нека од тих питања никада се не би ни нашла у НИН-у, јер се односе на велику личну трагедију и превазилазе границе доброг укуса. Њих је, међутим, издиктирала наша стварност.

АКО СУ НА ЊИХ ОДГОВОРЕ ТРАЖИЛИ МИНИСТРИ ОДБРАНЕ И ПОЛИЦИЈЕ Братислав Гашић и Небојша Стефановић, па и премијер Александар Вучић, НИН је, бар у овом случају, морао да се прилагоди таквој стварности и да иста питања постави Саша Јанковићу. Тим пре што се у земљи у којој се још не зна како је пре два месеца пао војни хеликоптер и док се расправља о могућности изливања сукоба из Македоније у Србију, на насловној страници интернет-сајта МУП-а налазе 22 године стара, али не сва документа о трагичној смрти Предрага Гојковића.

ЈОШ ЧУДНИЈЕ ЈЕ ШТО СУ ИЗ ТЕ, ЈАВНОСТИ ДО САДА ДОСТУПНЕ документације, уклоњена многа документа од којих **НЕКЕ ФАКСИМИЛЕ НИН ПРВИ ПУТ ОБЈАВЉУЈЕ.**

ЈА НЕМАМ НИКАКВУ МОЋ - НИ ДРЖАВНУ НИ НОВЧАНУ, ДА БИХ У БИЛО КОМ МЕДИЈУ МОГАО ДА СТОПИРАМ БИЛО ШТА. ВРХУНСКИ ЈЕ ЦИНИЗАМ КАДА АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ КАЖЕ ДА ЈА СПРОВОДИМ ЦЕНЗУРУ У ЗЕМЉИ У КОЈОЈ ЈЕ ОН ПЕРСОНИФИКАЦИЈА ВЛАСТИ И МОЋИ

Зашто као заштитник грађана нисте испитали истину о случају самоубиства Предрага Гојковића, иако је његова породица сумњала у званичну верзију?

Као заштитник грађана, не бих могао да се бавим расветљавањем тог догађаја и да нисам, преко пиштоља, био његов актер. Не могу ни да се бавим појединачним случајем који се десио пре доношења Закона о заштитнику грађана 2005. То знају и родитељи и невладине организације, које су од мене тражили да се бавим смрћу војника у топчидерској касарни и другим случајевима где има сумњи у „званичну“ верзију. Заштитник грађана уопште не може да расветљава начин нечије смрти. То раде полиција, тужилаштво и суд. Могу једино да испитујем да ли је један од та три органа – рецимо полиција радила незаконито и неправилно на штету права грађана, ако постоје објективни разлози да се у то озбиљно посумња. Све и да се случај није десио пре 23 године, законитост рада полиције у Лозници при издавању оружног листа за пиштољ из кога је страдао Предраг Гојковић нема чиме да се оспори. И ја и мој отац смо поседовали потпуно легално оружје за личну безбедност, склопили смо уговор о међусобној размени пиштоља и оверили га у суду, платили све таксе и поднели одговарајуће захтеве десетак дана пре издавања оружних листова. О томе документација и данас постоји. Да је неко хтео да „заташка“ моју везу са пиштољем, да је за тим уопште било потребе, оружни лист уопште не би био издат на моје име дан пре траге-

дије. То би и даље био пиштољ мог оца, којим је у стану мог оца живот себи одузео мој пријатељ, док ја нисам био ту. Али мој отац и ја потписали смо уговор о замени, поднели захтеве за издавање нових оружних листова, уплатили све таксе и оружни лист за пиштољ Ц399 је после уобичајених десетак дана од подношења захтева издат на моје име и чекао да га подигнем – игром случаја дан пре трагедије. То сам рекао патроли која је изашла на лице места и то пише у њиховом извештају. Али, два медија цитирала су само једну реченицу из тог извештаја – „нема оружни лист“, без објашњења да га у том тренутку немам код себе. Дакле, пиштољ којим је Предраг себи одузео живот, балистичар каже – највероватније случајно, био је најлегалнији могући, а документација за њега издата у складу са законом.

Полиција у Београду такође је радила свој, много тежи посао по правилима службе. Дежурна служба узела је прве изјаве, направила је записнике и депеше, инспектори криминалистичке полиције су узели изјаве сведока и актера које су биле сагласне и постојане, урађена је обдукција, ангажовањем криминалистичке технике и вештака прикупљени су и други докази, из њих изведени логични закључци и о свему сачињени прописани документи. То што те документе, којих има више десетина, два медија креирајући „аферу“ нису приказала; то што их је министар унутрашњих послова данима „тражио“ по архиви, а све време су стајали на свом месту, тамо где и документ чији су исечци послужили за стварање афе-

Службена белешка МУП-а од 18. новембра 1993, седам и по месеци после трагичног догађаја, са наводима комшије да Саша Јанковић није био у стану у тренутку када је настрадао Предраг Гојковић

Тврња премијера Вучића да сам спречио медије да објаве писмо породице Гојковић је отприлике тачна као што је тачно да је мој отац био „бизнисмен и један од најбогатијих људи у Лозници“

MINISTARSTVO
SEKRETARIJAT U BEOGRADU
UZSK III ODELJENJE
Br. PO - 240/93
18.11.1993. godine
B e o g r a d

SLUŽBENA BELEŠKA

Dana 07.10.1993. godine u prostorijama ovog sekretarijata obavljen je informativni razgovor sa V [] M [] od oca [] i majke [], re [] u Beogradu, sa stanom u Beogradu Ul. [] br. [], telefon u stanu [], na okolnosti smrti G [] P [] iz Loznice dana 01.04.1993. godine.

Tom prilikom V [] je izjavi da se kritičnog dana nalazio u poseti kod svojih prijatelja koji stanuju na I spratu Ul. Bulevar Arsenija Čarnog vića br.159 i kada se spremao da napusti njegov stan, negde između 14.00 i 15.00 časova, oglasilo se ulazno zvono. Otvorivši vrata spazio je veoma usplaširenog mladića, koji im je ispričao da je njegov prijatelj sebi nepažnjom oduzeo život. Zamolio je da obavesti miliciju a zatim otišao ponovo u stan.

Kako dalje navodi V [] je to i učinio a zatim se na molbu dežurnog koji se javio na telefon 92 popeo do stana kako bi proverio širenje stanje. Popeo se na četvrti sprat i zatekao vrata od stana poluetvorena, ušao u stan i u dnevnoj sobi, levo od ulaznih vrata zatekao telo mladića koje nije davalo znake života. Nakon ovoga otišao je ponovo na prvi sprat i potvrdio, telefonom istinitost događaja. U dogovoru sa dežurnim radnikom vratio se u stan Jankovića kako bi [] smirio mladoća koji je bio u šaku i sačekao radnike SUP-a.

Po njegovom dolasku, u stan je ušao i jedan od prijatelja pokojnog koga V [] opisuje kao vrlo visokog momka, a ubrzo i vlasnik stana sa svojom devojkom. Kako V [] navodi do dolaska radnika SUP-a na licu mesta nije ništa dirano do ku u sobu ulazili Janković a M [] se naslanjao rukama na do vratak.

Po dolasku radnika SUP-a koji su od njega uzeli lične podatke i obavili razgovor sa njim napustio je stan

BELEŠKU SAGINIO
Vladan Bonifačić

Bonifačić

OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO
U BEOGRADU
KTR-857/93
05.08.1993.godine
B e o g r a d

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ОПШТИНА БЕОГРАД
БЕОГРАД

Датум: 6.08.93	
Година	Месец
023	SPSR

MDJ/JF

MUP SRBIJE - SEKRETARIJAT U BEOGRADU
-III Odeljenje-

B e o g r a d

VEZA: PO-240/93.

Dostavljamo vam izveštaj Dežurne službe D-1050/93 od 01.04.1993.godine, sa priložima, zapisnikom o uviđaju, izveštajem o krim.tehničkom pregledu lica mesta, obdukcionim zapisnikom leša pok. Gojković Predraga, fotodokumentacijom te veštačenjima parafinske rukavice i pištolja a koji se odnose na samoubistvo Gojković Predraga na dan 01.04.1993.godine oko 15 časova u stanu Janković Branka u N.Beogradu Bul.Arsenija Carnojevića 159.

Obzirom na konstatacije u obdukcionom zapisniku - da je uradjena proba na prisustvo nesagorelih barutnih čestica na ulaznoj i izlaznoj rani dala negativan rezultat, što znači da nije pucano iz neposredne blizine, te obzirom na nalaz Odeljenja krim.tehnike iz koga proizilazi da su na parafinskim rukavicama Janković Saše i Mišić Saše nadjeni tragovi nitrata, kao i obzirom da sa Grubačić Djordjem, Vukmanović Mirkom, Mišić Sašom, Janković Sašom i Jakovljević Slavićom u dežurnoj službi nisu obavijeni detaljni razgovori a da rodbina pok. Gojkovića uporno tvrdi da nije u pitanju samoubistvo, smatramo neophodnim da se sa ovim licima obave ponovo razgovori i to veoma detaljni na okolnost šta je ko od njih radio u periodu od 13 do 15 časova kritičnom prilikom, gde se ko od njih nalazio, kako je Janković Saša i od strane koga obavešten o smrti pok. Gojkovića, a od Mišić Saše i Janković Saše da se izjasne odakle tragovi nitrata na njihovim parafinskim rukavicama.

Допис замени-
ка јавног тужи-
оца од 5. авгу-
ста 1993. у коме
се на захтев по-
родице Гојковић
тражи ревизија
истраге

Molimo vas da preduzmete i druge neophodne mere da bi se ustanovilo da li se u konkretnom slučaju radi o samoubistvu ili je neko pucaao na Gojković Predraga i ako jeste ko je to lic

ZAMENIK JAVNOG TUŽIOCA

Mirjana Djurašević

Mirjana Djurašević

Republika Srbija
MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA BEOGRAD
SEKRETARIJAT UNUTRAŠNJIH POSLOVA BEOGRAD
Odeljenje krim. tehnike
Br. VE-1369/93
Datum 05.04. 1993. godine
B e o g r a d

Dana 02.03.1993. godine Dežurna služba ovo Sekretarijata dostavila je Odeljenju krim. tehnike na veštačenje "parafinske rukavice" skinute sa ruku Gojković Predraga, Janković Saše, Mišić Saše, Grubačić Djordja i Jakovljević Slavice, a u vezi samoubistva Gojković Predragas.

Veštačenjem je potrebno utvrditi da li na dostavljenim "Parafinskim rukavicama" ima tragova nitrata.

Postupajući po zahtevuz izvršena su potrebna ispitivanja pa se na osnovu togga daje:

N A L A Z

Na "parafinskim rukavicama" skinutih sa ruku Gojković Predraga, Janković Saše, Mišić Saše, Grubačić Djordja i Jakovljević Slavice, desne i leve, izvršena je hemijska analiza. Naime, dostavljene rukavice tretirane su koncentrovanim rastvornom difenilamina u sumpornoj kiselini. Navedeni rastvor daje specifičnu reakciju sa nitrata (nitrati su i a-nojske komponente barutinih čestica i gareži).

Izvršenom analizom dobijene su pozitivne reakcije na "rukavica-ma" Gojković Predraga, Janković Saše, Mišić Saše, a negativne na "rukavica-ma" Grubačić Djordja i Jakovljević Slavice.

Na osnovu izneto u nalazu daje se:

M I Š L J E N J E

Na dostavljenim "parafinskim rukavicama" Gojković Predraga, Janković Saše i Mišić Saše nadjeni su tragovi nitrata, a na "parafinskim rukavicama" Grubačić Djordja i Jakovljević Slavice nisu nadjeni tragovi nitrata.

Налаз из кога
се види да се на
„парафинским
рукавицама“
Саше Јанковића,
Саше Мишића и
Предрага Гојко-
вића налазе тра-
гови нитрата

V E Š T A K,

Dipl.fiz.hem.Otović Dragana

Dragana Otović

И ДАНАС БИХ, АКО МЕ ПОЗОВУ, ОТИШАО И ПРИЧАО СА РОДИТЕЉИМА ПРЕДРАГА ГОЈКОВИЋА. НИКАДА НИСАМ РЕКАО ДА ОНИ ПРАВЕ „РИЈАЛИТИ ШОУ“, ВЕЋ НЕКО ДРУГИ. И СВИ ЗНАЈУ НА КОГА САМ МИСЛИО

ре, не значи да их полиција пре 23 године није направила, односно да није радила законито. На захтев тужиоца, који је као разлог написао да треба узети још детаљније изјаве, да су трагови нитрата сем на Предраговим рукама нађени и код двојице Саша и да родитељи упорно тврде да није у питању самоубиство, Управа криминалистичке полиције урадила је још крајем 1993. и ревизију случаја - узете су још детаљније изјаве, урађено је полиграфско тестирање, тужилац је балистичару пред судијом постављао низ питања, на записник. Ништа у целом том досијеу не недостаје, чак је пунији него што би морао да буде, нити има неиспитаних трагова. После ревизије, тужилац је поново донео своју оцену - и даље није имало основа да се посумња у било чију кривичну одговорност, за било које дело. Пошто су родитељи сматрали другачије и поднели захтев суду, и истражни судија је донео своју оцену, одбивши захтев за спровођење истраге. На то су се родитељи могли жалити вишој судској инстанци, вероватно и јесу, али у сваком случају оцена истражног судије постала је правноснажна. На исход целог тог процеса заштитник грађана не би могао да утиче ни данас, камоли пре двадесет две године, као студент.

Како су „барутне“ честице дошле на ваше руке?

На крилима таблоида. Истина је да барутне честице никада нису нађене на мојим рукама. Нађени су трагови нитрата, и то на три особе, од којих је један мој почивши пријатељ, други С. М. (који, два сведока се слажу - није ни улазио у просторију) и трећи сам ја. Вештаци су јасно написали и рекли да нитрати могу да потичу од барутне пра-

шине која се преноси као и обична прашина те је тако могла доспети до нас и наших руку, али зна се да трагове нитрата остављају и многе друге материје (попут шампона, сапуна - о томе је причао чак и вештак у емисији у којој је учествовао Родољуб Шабић) те да се никако не може тврдити да оно што је детектовано на нама потиче од повлачења окидача. То пише и на службеном налазу. Зашто се „нитрати“ у појединим медијима претварају у „барутне честице“ на мојим рукама сада је већ сваком јасно.

Ко је ваш отац, зашто је сазнао пре породице Гојковић за трагедију и да ли је имао „блиске“ везе са начелником полиције?

Мој отац никада није био „бизнисмен“, па ни 1993. Никада није имао приватну фирму, нити радио за неку. Похађао је Средњу ваздухопловну школу у Мостару, али је због жутице напустио. Радио је краће време у Холандији, у фабрици, до мог рођења, када се вратио и запослио као радник у лозничкој Вискози. Уз рад је завршио Вишу управну школу у Нишу и прешао у друштвено предузеће Дрина - Јадар. Када је та фирма пропала, остао је незапослен и пре десетак година отишао у пензију. До моје 14. године нисмо имали свој стан, живели смо приватно. Онда смо добили друштвени стан од 17 квадратних метара у лозничком насељу Штира 1, а три године касније уместо те гарсоњере стан од четрдесетак квадрата у насељу Штира 2, који су моји родитељи касније откупили. Мој отац је целу моју младост са својом четворицом браће градио кућу пет километара од центра Бање Ковиљаче, на плацу који му је поделом имовине за живо-

Изјава вештака балистичара Милана Куњадића да „нема ниједног елемента који би могао да укаже на евентуалну могућност да је Гојковић лишен живота од стране другог лица“ и да остаје при мишљењу од 9. маја. У том документу на три стране, који НИН такође поседује, Куњадић је закључио да се „највероватније ради о задесу који је највероватније последица неадекватног руковања пиштољем или играња, приликом чега је дошло до опаљења“

О смрти мог пријатеља министру одбране немам шта да причам. Братиславу Гашићу приватно - још мање

Veštak upozoren i opomenut na posledice davanja
lažnog iskaza pa nakon toga izjavi:

Ja pre svega u svemu ostajem pri svom nalazu i
mišljenju od 9. maja 1994. godine, s tim što u vezi sa dopisom
OJT-a u Beogradu Ktr. 857/93 od 20. maja 1994. god. i traženjem
u vezi s tim Tužilaštva da se izjasnim mogu da kažem sledeće:

Barutna garež ne može da ostane na telu ukoliko se
ispaljenje iz oružja vrši sa rastojanja većih od 30 cm. Even-
tualno mogu da ostanu nesagorele barutne čestice, ali se one
sa tela obzirom na veličinu lako skidaju manipulacijom tokom
prevoženja i transporta leša. Kako je ranije konstatovano
u obdukcionom zapisniku u samoj okolini rane difenilamiskom
probom nije potvrđeno prisustvo barutne gareže. Obzirom
na dužinu ruku pok. Gojković Predraga isti je mogao da neadekvatno
rukovanjem (ispruženom rukom u kojoj se nalazi predmetno oružje)
izvrši ispaljenje prema sebi sa rastojanja koje je veće od
30 cm. a da se pri tome kao što je rečeno ne konstatuju barutni
tragovi.

Prema balističkim tragovima tj. položaju oružja,
mestu pronalaska čaure, putanje projektila koja se od tela
prema prozoru pruža nadole, nema ni jednog elementa koji bi
mogao da ukazuje na eventualnu mogućnost da je sada pok. Gojković
Predrag lišen života od strane drugog lica.

To je sve što imam da izjavim, a isto sam glasno
diktriranje zapisnika, moja izjava kao veštaka verno je uneta
i zapisnik potpisujem bez primedbi.

Zapisničar

Istražni sudija

НИ ЈА, НИ МИНИСТАР ГАШИЋ, НИ БИЛО КОЈИ ДРУГИ ФУНКЦИОНЕР КАДА СЕ ОБРАЋАМО ЈАВНОСТИ ПРЕКО МЕДИЈА НЕ ГОВОРИМО „ПРИВАТНО“, „КАО ГРАЂАНИ“, СВЕ И АКО ТВРДИМО ДА ЈЕ ТО ТАКО

та преписао његов отац. Пре него што је та кућа завршена, отац је продао рођаку, повратнику из иностранства и од тог новца купио стан на Новом Београду од 64 квадратна метра у коме се десила трагедија и у коме сам живео до пре три године. Моја мајка је радни век почела као медицинска сестра на очном одељењу у Лозници и тамо га и завршила, одласком у пензију. Моји родитељи данас живе у малом стану на Карабурми, који су купили од продаје стана у Лозници. Цела Лозница их зна и ово је лако проверити. Начелник полиције у доба када је преминуо мој друг био је човек из Бање Ковиљаче, где смо и ми живели, сличних је година као мој отац и наравно да се познају. Познавао сам га и ја, јер сам тренирао карате у лозничком Партизану, као и он. Али истрагу о начину на који је преминуо мој пријатељ није радила лозничка полиција, већ београдска, у два наврата, као и београдски тужилац и истражне судије. Мој отац је за трагедију сазнао тако што сам му ја јавио, чим ми је полиција дозволила. И други су позвали своје породице. Једино нисмо смели да зовемо породицу Гојковић, полицајци су рекли да ће њима бити јављено службено, да за то постоји начин и процедура.

Да ли сте и да ли бисте, да они то желе, контактирали са породицом Гојковић?

Моја мајка је отишла у кућу Гојковића дан након трагедије, ишли смо на сахрану, састао сам се са Предраговим ујаком када је то тражио, код мене је у болницу долазила Предрагова сестра. Једино што су од мене сваки пут хтели јесте да им кажем „праву истину“, не прихватајући да смо ја и сви остали то већ много пута урадили. То су ро-

дитељи, породица једног од мојих најближих пријатеља у кога сам гледао као старијег, доброг и пажљивог брата. Без обзира на то колики сам шок доживео због његове смрти, због тога што се трагедија десила у мом стану и, посебно, колико ми је тешко што сумњају у мене и друге пријатеље свог сина, разумем их и поштујем и ниједног момента нисам помислио, камоли рекао или урадио нешто негативно о њима. И данас бих, ако ме позову, отишао и причао са њима. Никада нисам рекао да они праве „ријалити шоу“, већ неко други (и сви знају на кога сам мислио), чак то уопште нисам дао као одговор на питање у ком се спомиње породица, већ на сасвим другом месту у интервјуу, али редакцијска интервенција на тексту учинила је своје. Учинићу све што ће породици помоћи да нађе мир. Али не преко медија и не преко људи који њихово дете нису ни познавали, а камоли делили добро и лоше са њим.

Колико су тачне тврдње премијера Вучића да сте ви стопирали писмо породице Гојковић у медијима?

Ја немам никакву моћ - ни државну ни новчану, да бих у било ком медију могао да стопирам било шта. Врхунски је цинизам када Александар Вучић каже да ја спроводим цензуру у земљи у којој је он персонификација власти и моћи. То је отприлике тачно као што је тачно да је мој отац био „бизнисмен, један од најмоћнијих људи Лознице“. Не треба потцењивати памћење и интелигенцију ни Лозничана, ни грађана Србије.

Шта бисте и да ли бисте уопште могли да одговорите на питање Гашића - „Одговорите ви мени,

У записнику о полиграфском испитивању наводи се да је Саша Јанковић 21. октобра 1993. добровољно пристао да се подвргне детектору лажи

Не инсистирам ја на докторској титули Небојше Стефановића. Он инсистира на томе, сваки службени допис који сам од њега добио садржи потпис са докторском титулом и то поштујем

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
СЕКРЕТАРИЈАТ У БЕОГРАДУ
УПРАВА ЗА СУЗБИЈАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА

Полиграф -

Број 6433/606-93.

21. 010. 1993. год.
Београд

ЗАПСНИК О ПОЛИГРАФСКОМ ИСПИТИВАЊУ

Састављен од стране М. В. Окојић Крсто
полиграфском испитивача СУП-а Београд у Београду
дана 21. 10. 93. са почетком у 12.00 часова.

Испитанику је предочена сврха, значај и потреба за полиграфским испитивањем, објашњен систем рада, безбедност по његово телесно и душевно здравље и како је дао изјаву у писаној форми о добровољном пристанку на тест, испитивању се приступа тако што испитаник даје о себи следеће податке:

Презиме и име: Јанковић Рад (Надимак)

Име оца: Вукан Име мајке Марија

Датум: место рођења, Република: 27. 04. 1970. Београд

Место и адреса становања: Београд / Милоша Ракића 15, кат. 1

Школска спрема: Гимназија / ММ Занимање: Ученик

Запослен: У.

Подаци о кажњавању: У.

Повратник на полиграфу: (Да) (Не)

Индикције о кривњи испитаника:

Велика намера извршити

Испитивање се предузима на захтев: III-42862

Кривичо дело: Примљен случај

КУ: _____, КЕ: _____, Д: _____

Медицинске контраиндикације:

Болести органа за дисање: _____

Болести срца и крвотока: _____

Болести нервног система: _____

Алкохолизам: _____

Наркоманије: _____

КОЛИКО ГОД МИ ОГРОМАН БРОЈ ЉУДИ ГОВОРИО ДА САМ „ПОБЕДИО“, НЕ ОСЕЋАМ СЕ КАО ПОБЕДНИК, ЈЕР СА ДРУГЕ СТРАНЕ НИКАДА НИСАМ ВИДЕО ПРОТИВНИКЕ, ВЕЋ ЉУДЕ КОЈИ ГРЕШЕ, А ВОДЕ БРОД У КОМЕ СМО СВИ ЗАЈЕДНО

господине Јанковићу, како је убијен Предраг Гојковић“?

О смрти мог пријатеља министру одбране немам шта да причам. Братиславу Гашићу приватно - још мање.

Како су документа до којих је НИН дошао и која расветљавају све, била тајна и за министра полиције и за министра одбране?

То морате да питате њих. Тајна им сигурно нису били, јер сам документацију коју сам дао НИН-у добио од МУП-а на приватни захтев. Зашто је министар унутрашњих послова др Небојша Стефановић није показао јавности, то је сасвим друго питање.

Министар Стефановић вас је оптужио да сте јефтини политикант кога скупо плаћају. Где сте ви то уопште ушли на политички терен а занемарили свој посао?

То би ваљда министар др Стефановић требало да каже.

Зашто инсистирате на том „др“?

Не инсистирам ја – чак мислим да академским титулама није место уз државна звања. Али сам министар инсистира на томе, сваки службени допис који сам од њега добио садржи потпис са докторском титулом и то поштујем.

Шта значи то што вас Гашић пита као грађанин, имплицирајући вам злочин. У ком моменту неко престаје да буде министар и постаје грађанин?

Свакако, ни ја ни министар Гашић ни било који други функционер када се обраћамо јавности преко медија не го-

воримо „приватно“, „као грађани“, све и ако тврдимо да је то тако.

Да ли такву „грађанску“ радозналост доживљавате као потерницу?

Најмање је битно како ја то доживљавам. Важно је каква се порука тиме шаље јавности. Важно је може ли се државна функција преметати у лични интерес и обрнуто, по жељи, и важно је да ли се тиме поручује „ако службено не радиш како нам се свиђа, сачекаћемо те у приватном животу и то користећи државне ресурсе“. Таква порука веома је лоша и хитно је треба мењати. На неки начин, мене је срамота што је српска, па и међународна јавност ово уопште морала да гледа и слуша, мада јој то ја нисам пласирао ни наметао као тему, чак сам дуго потпуно ћутао. Јер, и ја сам као државни орган део ове „власти“. Грађани нас гледају и цене појединачно, али и све заједно и колико год ми огроман број људи говорио да сам „победио“, не осећам се као победник јер са друге стране никада нисам видео противнике, већ људе који греше, а воде брод у коме смо сви, и грађани, заједно. Један амбасадор недавно ми је поводом овог „случаја“ рекао – да ли сте ви као држава свесни колико сте лошу поруку у свет послали демонстрирајући правну несигурност која у Србији влада ако је могуће да се исход потпуно приватног случаја од пре више од две деценије, у коме нема ниједне нове чињенице, и о коме су се изјаснили полиција и правосудје, оспорава не само у појединим провладиним медијима већ и у изјавама највиших државних функционера? **НЕ СЕ**

Допис МУП-а од 28. априла 1993. да се Јанковићу враћа пиштољ, јер нема елементарна кривичног дела, уз напомену да је пиштољ држао прописно, у плакару, а да је пре трагедије оквир са муницијом био на другом месту

Бр. Д-1050/93. II-3503/93.
22.04. 1993. год
БЕОГРАД

ОДЕЛЕНЈЕ УМНОЖАВАЊА ПОСЛОВА НОВИ БЕОГРАД
-Referentni za poslove oružja-

NOVI BEOGRAD

U prilogu dopisa dostavljamo vam pištolj marke "G2-59"
f.br.42004, sa jednim okvirom, 5 kom. metaka, po predmetu samoubistvo u
Beogradu, Arsenija Čarnojevića br.159, od 1.04.1993.godine, učenici
Gojković Predrag, na dalju nadležnost.

ПОШТИМЉНИ У ОДЕЛ. УМНОЖАВАЊА
ПОСЛОВА НОВИ БЕОГРАД
ОДЕЛ. УМНОЖАВАЊА ПОСЛОВА
-ВОДНИ ПОСРЕДНИК- СМЕРНИК

ВРАТИТИ ОРУЖЈЕ

28.04.93.

[Handwritten signature]